

dr Łukasz Kwiatkowski
adiunkt w Katedrze Fortepianu
Wydział Fortepianu, Organów,
Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu
Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów
w Łodzi

Autoreferat

1. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/ artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2000 – dyplom z wyróżnieniem, fortepian pod kierunkiem prof. Anny Wesołowskiej-Firlej, Państwowe Liceum Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego w Łodzi,

2003 – 2004 – studia w Royal Welsh College of Music and Drama, Cardiff, Wielka Brytania, stypendysta programu Socrates – Erasmus, pod kierunkiem dra Michaela Schreidera,

2005 – dyplom ukończenia Międzywydziałowego Studium Pedagogicznego w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi – przygotowanie pedagogiczne w zakresie nauczania gry na fortepianie,

2005 – dyplom z wyróżnieniem, tytuł magistra sztuki, Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, Wydział II Instrumentalny – fortepian, klasa fortepianu prof. Anny Wesołowskiej-Firlej,

2013 – uzyskanie stopnia doktora sztuki muzycznej (fortepian) w dyscyplinie muzycznej instrumentalistyka, Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Tytuł rozprawy doktorskiej: „Recepcja uniwersalności muzyki Jana Sebastiana Bacha w twórczości fortepianowej Ferruccia Busoniego na przykładzie *Fantazji Contrappuntistica*, *Fantazji według Jana Sebastiana Bacha* i *Chaconny d-moll*”, promotor: prof. Anna Wesołowska-Firlej.

2. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych, artystycznych.

2009 – 2011 – nauczyciel kontraktowy w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu,

2005 – 30.09.2013 – asystent, Katedra Fortepianu, Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi (fortepian – Katedra Fortepianu, akompaniament – Katedra Instrumentów Smyczkowych),

1.10.2013 - do chwili obecnej – adiunkt, Katedra Fortepianu, Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi (fortepian – Katedra Fortepianu, akompaniament w klasie skrzypiec i wiolonczel – Katedra Instrumentów Smyczkowych).

3. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.):

a) Tytuł osiągnięcia artystycznego i naukowego:

1. Solowa płyta CD z utworami Leopolda Godowskiego, zatytułowana

BACH | CHOPIN | SAINT-SAËNS

GODOWSKI

Łukasz Kwiatkowski – fortepian

Reżyser nagrania: Marta Szeliga-Frynia

Miejsce: Sala Koncertowa Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi

Rok nagrania: kwiecień i listopad 2017 r.

Rok wydania płyty: 2018

Wydawnictwo: DUX 1464

Mój wkład w powstanie tego dzieła polega na nagraniu solowym wybranych utworów Godowskiego. Mój udział procentowy wynosi 100%.

2. Monografia pt. „Leopold Godowski i jego wkład w rozwój pianistyki przełomu XIX i XX wieku”, Wydawnictwo Polihymnia, Lublin, 2018 r.

Autor: Łukasz Kwiatkowski

Recenzenci wydawniczy:

dr hab. Barbara Pazur, dr hab. Maria Szymanowicz, prof. KUL

Liczba stron: 156

ISBN: 978-83-7847-516-3

Mój wkład w powstanie tego dzieła wynosi 100%.

b) Omówienie celu naukowego/artystycznego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Odkrywanie mniej znanych kompozytorów i ich dzieł było dla mnie zawsze ciekawym i rozbudzającym wyobraźnię doświadczeniem muzycznym, a także okazją do poszerzenia wiedzy muzycznej i wzbogacenia wrażeń artystycznych. Moim ostatnim wyzwaniem artystycznym i badawczym stało się poznanie twórczości fortepianowej Leopolda Godowskiego, wysoko cenionego, ale szerzej mniej znanego, kompozytora i pianisty przełomu XIX i XX wieku. Choć spuścizna artystyczna Godowskiego jest bardzo bogata, to jednak jego utwory nie zdobyły takiej popularności na jaką zasługują i nieczęsto są wykonywane na koncertach. Sytuacja ta zainspirowała mnie do tego, aby nie tylko poznać wartości artystyczne różnych utworów Godowskiego, oryginalnych, transkrypcji, aranżacji, utworów na lewą rękę i nagrać po raz pierwszy w Polsce płytę CD z utworami tego kompozytora, ale również napisać monografię poświęconą jego życiu i twórczości, zwracając szczególną uwagę na problemy techniczne i wykonawcze jego dzieł, które są wyjątkowo wymagające.

Ad 1. Płyta CD, cel i charakterystyka nagrania.

Twórczość fortepianową Leopolda Godowskiego (1870-1938) cechuje duża różnorodność. Obejmuje ona przede wszystkim jego utwory na fortepian solo, których skomponował ponad 200. Są wśród nich utwory oryginalne, transkrypcje, parafrazy, aranżacje, kadencje do koncertów fortepianowych, utwory na lewą rękę oraz utwory edukacyjne. Utwory Leopolda Godowskiego są bardzo wymagające pod względem technicznym i interpretacyjnym, zawierają bowiem różnorodne techniki gry, złożoności kontrapunktyczne, bogatą treść polifoniczną, także duży ładunek ekspresji. Z tych względów, a także z powodu mało znanego jego dorobku kompozytorskiego, kompozycje Godowskiego są stosunkowo rzadko wykonywane w salach koncertowych. Często pianiści nie podejmowali się wykonywania utworów Godowskiego, ponieważ słuchacze nie doceniali w pełni wielkich trudności związanych z ich przyswajaniem i wykonawstwem. Sam Godowski przyznawał w swojej autobiografii pt. „Retrospect”, że publiczność nie była świadoma tego, ile pracy musiał włożyć w wykonanie swoich utworów. Opinie te stały się dla mnie

inspiracją i w pewnym sensie wyzwaniem, aby przyswoić sobie i nagrać przynajmniej niektóre utwory L. Godowskiego.

Przedstawiona płyta ma na celu popularyzację wybranych utworów L. Godowskiego, uznawanego przez szereg znakomitości świata muzycznego za jednego z najbardziej znakomitych i utalentowanych kompozytorów i pianistów przełomu XIX i XX wieku. Na płycie znajdują się wykonane przeze mnie wybrane utwory Godowskiego, w tym dwa tylko na lewą rękę. Są to zarówno utwory oryginalne, jak i transkrypcje, parafrazy i aranżacje utworów Jana Sebastiana Bacha, Fryderyka Chopina, Johanna Straussa syna i Camille'a Saint-Saënsa, które można uznać za nowatorskie. Nagrane utwory winny ukazać interpretacyjnie i technicznie zróżnicowany ich charakter, oryginalność języka muzycznego, melodykę i ekspresję, barwę, bogactwo tonu, mistrzowskie ujęcie kompozycji na lewą rękę.

Jest to pierwsza płyta CD na polskim rynku muzycznym, która w całości poświęcona jest muzyce Leopolda Godowskiego.

Pierwszy utwór na płycie to **Sonata nr 1 g-moll, BWV 1001**. Stanowi ona fortepianową transkrypcję Godowskiego znanej *Sonaty skrzypcowej* Jana Sebastiana Bacha. Warto podkreślić, że Godowski w latach 1922-1924 dokonał transkrypcji trzech *Sonat skrzypcowych* i trzech *Suit wiolonczelowych* Bacha na fortepian. Podobnie jak inni artyści, Godowski wysoko cenił kompozycje Bacha, które były dla niego, jak pisał, niewyczerpanym źródłem inspiracji, zaś współczesny fortepian i orkiestra mogą wyrazić ich niespotykaną monumentalność i kompleksowość. *Sonata nr 1 g-moll* składa się z czterech części: I - *Fantasia: Adagio-Maestoso*, II – *Fuga: Allegro con brio*, III – *Siciliana: Andante espressivo*, IV – *Finale: Presto-Vivace, con fuoco*. Przy wykonywaniu transkrypcji Godowskiego, w porównaniu z oryginałem na skrzypce solo, należy zwrócić uwagę na bardziej nowoczesny styl, nowe kontrapunktujące głosy, harmoniczne modyfikacje, rozwiniętą polifonię i harmonię. Transkrypcje Godowskiego utworów Bacha, chociaż dość rzadko wykonywane przez pianistów, są uważane za równie wspaniałe, jak transkrypcje Franciszka Liszta i Ferruccia Busoniego. Kompozytor Kaikhosru Sorabji uważał je za wielkie osiągnięcie Godowskiego, podziwiając je za muzyczną głębię, wielkość, powagę i bogactwo.

Utwór Camille'a Saint-Saënsa/Leopolda Godowskiego pt. **Łabędź** (*Le Cygne*) jest transkrypcją jednej z najbardziej znanych aranżacji muzycznych. Znajduje się w kompozycji C. Saint-Saënsa *Karnawał Zwierząt* (*Le Carnaval des animaux*). Transkrypcja fortepianowa *Łabędzia* powstała w 1927 roku, a dwa lata później - wersja tego utworu na skrzypce i fortepian. *Łabędź* jest swobodną transkrypcją oryginalnej melodyki wiolonczeli i dwóch fortepianów, przekształconą w utwór na jeden fortepian. Godowski dokonał aranżacji utworu w tonacji Ges-dur, w przeciwieństwie do oryginału w G-dur. W ten sposób chciał podkreślić jego poważny, dostojny charakter. Utwór ten jest pełen liryzmu i melancholii. Problemem wykonawczym transkrypcji *Łabędzia* jest zagranie śpiewnej melodyki głównego tematu na tle pozostałych głosów oraz ukazanie w pełni ekspresyjnego charakteru utworu, ilustrującego piękno pływającego łabędzia. Większość utworu zachowana jest w dynamice subtelnych odcieni piano z dojściem do punktów kulminacyjnych. Kreacja głównego tematu wymaga uwypuklenia poszczególnych dźwięków w głosach. Trudność w wykonywaniu tego utworu polega również na zawartych w nim kontrapunktach i wyszukanych, oryginalnych elementach harmonicznym, które wzbogacają główną melodykę *Łabędzia*, pomagając wiodącemu tematowi prowadzić narrację. Transkrypcję Godowskiego można zinterpretować jako obraz „umierającego łabędzia”, podobnie jak w choreografii M. Fokina dla baleriny Anny Pawłowej. Symbolizują to w zakończeniu delikatne trzy i czterogłosowe figuracje opadające, zamierające w arpeggiu Ges-dur oraz dźwięku Ges. Przed śmiercią Godowski poprosił o zagranie mu tego utworu. Jego bliscy uważają, że była to ostatnia melodia, którą Godowski usłyszał.

Znaną kompozycją Godowskiego jest trzeci utwór na płycie CD pt. **Metamorfozy symfoniczne na tematy z Johanna Straussa, syna, nr 3: Wein, Weib und Gesang**. Należą one do słynnych parafraz Godowskiego, który był zafascynowany tematem walca wiedeńskiego. Zostały wydane po raz pierwszy w 1912 roku. *Metamorfozy* uważane są także za oryginalny utwór Godowskiego oparty na orkiestrowej wersji kompozycji Straussa. Są bardzo trudne technicznie. Godowski stara się oddać symfoniczny charakter tego utworu przez określone brzmienie fortepianu. Uzupełnia wersję fortepianową dodatkowymi, nowymi kontrapunktami, tematycznymi kombinacjami, polegającymi na łączeniu tematów Straussa i stosowaniu ciekawych, wyszukanych harmonii. Utwór rozpoczyna się

lekkim i swobodnym wstępem, o charakterze śpiewnym. Występujące tu pasáže, opadające i wznoszące, przygotowują do rozpoczęcia parafraz tematów *walca*. Ukazują się one w różnych głosach i są przekształcane wariacyjnie oraz uzupełniane wieloma kontrapunktami. Temat *walca* powinien być odpowiednio różnicowany i kreowany na tle pozostałych głosów. Swobodne figuracje, różnorodna artykulacja, gęsta „symfoniczna” harmonia, gra we wszystkich rejestrach fortepianu i szybkie tempo pozwalają uzyskać charakter orkiestrowy *Metamorfoz*. Zdaniem Godowskiego, stosowanie pedału jest trzecią, a nawet czwartą ręką, pozwalającą uzyskać także orkiestrowe efekty.

Leopold Godowski zasłynął z kompozycji utworów na lewą rękę i ich mistrzowskiego wykonawstwa. Jednym z takich utworów jest ***Elegia na lewą rękę h-moll***, zaliczana do oryginalnych utworów koncertowych Godowskiego. Została ona skomponowana w Paryżu w 1929 roku. W tym samym roku, lecz w Nowym Jorku, ukazała się Godowskiego wersja tego utworu na dwie ręce. W dorobku kompozytorskim Godowskiego często można spotkać te same utwory napisane na dwie ręce i tylko na lewą rękę. Harmonia *Elegii na lewą rękę* przypomina niektóre kompozycje fortepianowe Aleksandra Skriabina. Jest miniaturą o budowie A-B-A1-C. Utwór zapisany jest na dwóch pięcioliniach, ponieważ kompozytor chciał w ten sposób zaznaczyć, że powinien brzmieć tak, jakby był napisany na obie ręce. Godowski sugeruje użycie określonego palcowania i pedalizacji. Lewa ręka grająca główną melodykę utworu w górnym głosie oraz głosy środkowe kontrapunktujące i basy, uzupełniona odpowiednim zastosowaniem prawego pedału, umożliwia połączenie wszystkich głosów w jedną całość. *Elegia* posiada niepowtarzalną atmosferę ekspresji i smutku. Przepęlna jest nutą dramatyzmu i tajemniczości, ale także zawiera momenty spokojne i kontemplacyjne.

Największy rozgłos przyniosły Godowskiemu transkrypcje *Etiud* Fryderyka Chopina. W latach 1894 – 1914 powstały 53 *transkrypcje na podstawie 26 Etiud Fryderyka Chopina*. Są to transcendentalne *Studia* Godowskiego, pogłębiające technikę pianistyczną zastosowaną przez Fryderyka Chopina. *Studia* te miały pomóc w podniesieniu mechanicznych, technicznych i muzycznych możliwości gry na fortepianie. Godowski chciał rozwinąć polifoniczną, polirytmiczną i polidynamiczną naturę *Etiud* Chopina oraz poszerzyć zakres możliwości barwy dźwięku. *Studia* Godowskiego są bardzo wymagające, obejmują prawie cały zakres klawiatury

i nowatorską pedalizację. Jest w nich wiele dodatkowych głosów kontrapunktujących, akordów, gam, pasaży, wiele niezależnych i powiązanych linii melodycznych. Na płycie nagrane są dwa *Studia*. Pierwsze to ***Studium nr 7 Ges-dur na podstawie Chopina Etiudy Ges-dur op. 10 nr 5***. Jest to pierwsza wersja tej *Etiudy* Chopina, w sumie Godowski napisał jej siedem różnych wersji. W pierwszej wersji *Studium nr 7 Ges-dur* „lekkie” figuracje i pasaże występujące w oryginale w prawej ręce są przeniesione do lewej ręki, natomiast akordy znajdują się w prawej ręce. Perlistość tego *Studium* nawiązuje do wirtuozowskiego stylu brillant. Figuracje *Studium* Godowskiego, podobnie jak w Chopina *Etiudzie Ges-dur op. 10 nr 5* wykonywane są na czarnych klawiszach. We wstępie do wydania nut tego *Studium*, Godowski zalicza je do ścisłych transkrypcji, co oznacza, że główna treść muzyczna transkrypcji jest najbardziej zbliżona do oryginału i może być zaadaptowana do lewej ręki.

Drugie nagranie ***Studium nr 13 es-moll*** powstało na podstawie *Etiudy es-moll op. 10 nr 6* Chopina. *Studium* to zostało napisane na lewą rękę, a jego główny, przejmujący temat opisany jest ciągłymi figuracjami. *Studium* jest swobodną transkrypcją. Godowski przyczynił się do rozwoju techniki gry na lewą rękę i udowodnił duże możliwości tego sposobu wykonawstwa. *Studia* Chopin/Godowski są nie tylko technicznymi utworami o dużych walorach artystycznych, ale także pełnią rolę edukacyjną, ponieważ Godowski przed niektórymi *Studiami* pokazuje ciekawe ćwiczenia techniczne dotyczące wybranego trudniejszego problemu wykonawczego.

Kolejną pozycją na płycie jest ***koncertowa aranżacja Walca Des-dur, op. 64 nr 1 Fryderyka Chopina***. Godowski napisał ją w 1922 roku. Jest to słynna aranżacja *Walca 'minutowego'* Chopina. Godowski w sposób nowatorski przekształcił temat *Walca Des-dur* Chopina, pozostawiając w pierwszej części utworu główny temat w postaci lekkich, swobodnych figuracji ze zmienionymi współbrzmieniami lewej ręki. W środkowej części *Walca* śpiewny i nieco melancholijny drugi temat jest wariacyjnie rozwijany, także ciekawie łączony z tematem początkowym. Temat główny figuracji „wirowanej” połączony jest z tematem środkowego tria. Potem ponownie następuje powrót do przekształconego tematu początkowego, m.in. poprzez dodanie kontrapunktujących głosów środkowych.

Ostatnim utworem na płycie jest ***Passacaglia*** Leopolda Godowskiego, który został ukończony w 1927 roku. Jest to wielkie dzieło, uznawane przez kompozytora

za jedno z najważniejszych i najbardziej dojrzałych. Składa się z 44 wariacji, kadencji i fugi. *Passacaglia* uważana jest za oryginalny utwór Godowskiego, mimo że jej temat oparty jest na początkowych ośmiu taktach *Symfonii Niedokończonej* Franciszka Schuberta. Dzieło to zostało skomponowane z okazji stuletniej rocznicy śmierci Franciszka Schuberta w hołdzie Godowskiego dla tego wspaniałego kompozytora. *Passacaglia* posiada różnorodny charakter, który w przeważającym stopniu reprezentuje styl dramatyczny, tragiczny, mistyczny oraz kontemplacyjny. Zawiera także przeróżne fragmenty transcendentalne, w tym figuracje, pasaże, wielodźwięki, akordy. Temat początkowy *Symfonii* Schuberta pojawia się w różnych głosach i formach, często rozwijany lub ukryty w nowatorskiej harmonii innych melodii. Godowski sugeruje, iż temat główny powinien być słyszalny i dostrzegany we wszystkich wariacjach, jednak nie zawsze musi być wiodącym głosem. Ważnym problemem wykonawczym *Passacaglie* jest zbudowanie ciekawej narracji i napięcia w utworze. Pianista grając każdą kolejną wariację, nie tylko napotyka na różne techniczne zawilości, ale także tworzy nowe obrazy dźwiękowe i programowe kolejnych wariacji. Barwa czasami nawiązuje do brzmienia organów, słychać bachowskie nuty pedałowe, zaś całość utworu kończy fuga. W tym wielkim dziele widać, że występuje pewien eklektyzm stylów, łączący elementy barokowe bachowskie, romantyczne, późnoromantyczne, impresjonistyczne, współczesne, a nawet jazzowe. Dzieło Godowskiego jest bardzo rzadko wykonywane przez pianistów, zaś świetny pianista Vladimir Horowitz stwierdził: „potrzebowałbym sześciu rąk, aby zagrać *Passacaglię*”.

Dokonane przeze mnie nagranie płytowe wybranych utworów Leopolda Godowskiego miało na celu ukazanie ich różnorodności i złożoności technicznej i wykonawczej. Pozwoliło poznać artystyczną osobowość Godowskiego, jako kompozytora, jego idee i pomysły twórcze uwidocznione w przedstawionych utworach. Ceniony przez współczesnych mu artystów przełomu XIX i XX wieku, nie jest obecnie powszechnie znanym kompozytorem, a jego utwory wykonywane są jedynie przez nielicznych pianistów. Pokonanie przeze mnie trudności technicznych utworów Godowskiego wymagało przestudiowania wskazówek i uwag samego kompozytora, którymi opatrzył swoje utwory. W swojej pracy badawczej i artystycznej nad utworami Godowskiego starałem się zwrócić uwagę nie tylko na pianistyczną wirtuozerię, realizację „naturalnych” wymogów technicznych, lecz przede wszystkim

przedstawić własną ich interpretację z punktu widzenia swojej wrażliwości artystycznej.

Ad.2. Monografia: Łukasz Kwiatkowski, Leopold Godowski i jego wkład w rozwój pianistyki przełomu XIX i XX wieku, Wyd. Polihymnia, Lublin 2018

Przedstawiona monografia, zgodnie z jej tytułem, jest próbą prezentacji i własnej oceny twórczości kompozytorskiej, działalności artystycznej i pedagogicznej Leopolda Godowskiego, podjętą z punktu widzenia jego wkładu w rozwój pianistyki przełomu XIX i XX wieku. Motywacją do napisania tej książki był fakt, że brak jest w polskiej literaturze muzycznej szerszych opracowań na temat życia i twórczości tego wybitnego kompozytora i pianisty, nie tylko swoich czasów. Można spotkać jedynie skromne informacje encyklopedyczne, wypowiedzi samego Godowskiego dostępne w internecie oraz wspomnienia jego znanego ucznia Neuhaus'a. Dla realizacji celu pracy wykorzystałem publikacje anglojęzyczne, głównie amerykańskie. Uzyskane wiadomości pozwoliły mi na opracowanie pierwszej, bardziej całościowej, monografii w polskiej literaturze muzycznej poświęconej życiu i wszechstronnej działalności Leopolda Godowskiego.

Realizacja monografii była inspirująca pod względem naukowo-badawczym, artystycznym i dydaktycznym. Wynikała z naturalnej potrzeby zrozumienia wartości artystycznych kompozycji Godowskiego i wykorzystania ich we własnej działalności wykonawczej, zwłaszcza, że utwory tego kompozytora są stosunkowo mało znane i rzadko wykonywane. W związku z tym niepełna jest wiedza o jego różnorodnej i bardzo ciekawej działalności kompozytorskiej. Moja publikacja jest ściśle związana z przedstawionym wcześniej dziełem artystycznym, czyli nagraniem przeze mnie płytą solową CD, wydaną przez DUX w Warszawie w 2018 roku, zawierającą wybrane utwory Godowskiego.

Ważnym aspektem analiz zawartych w monografii jest przedstawienie wkładu Leopolda Godowskiego w rozwój sztuki muzycznej przełomu XIX i XX wieku. Chciałbym wyróżnić tu takie jego elementy, jak:

- wkład kompozytorski,
- wkład do techniki gry na fortepianie,

- gra na lewą rękę,
- działalność wykonawcza,
- działalność pedagogiczna.

Leopold Godowski, obdarzony wielkim talentem i niezwykle pracowity, komponował niemal przez całe swoje życie. Większość to utwory solowe na fortepian, ale także kilka utworów na skrzypce i fortepian oraz na wiolonczelę i fortepian. Wkład kompozytorski Godowskiego należy ocenić jako znaczący i szczególny z uwagi na różnorodność jego kompozycji (na końcu książki zawarte są jego wszystkie utwory). Są wśród nich własne oryginalne utwory fortepianowe Godowskiego. Należy tu wyróżnić *Sonatę e-moll na fortepian* (1911), uznaną przez krytyków muzycznych za jedno z ważniejszych dzieł od czasów *Sonaty fortepianowej nr 3* Johanna Brahmsa. Kolejnymi kompozycjami są: *Triakontameron* (1919-1920) zawierający „trzydzieści motywów i scen w potrójnym metrum” oraz *Suita Jawa* (1924-1925), która składa się z dwunastu „podróży tonalnych na fortepian”, czyli muzycznych obrazów i dźwiękowych zapisów wrażeń i emocji z podróży Godowskiego na wyspę Jawa i innych krajów Dalekiego Wschodu. Wielkim dziełem Godowskiego jest *Passacaglia* (1926), znajdująca się na mojej płycie, którą sam kompozytor uznał za jedną z najbardziej dojrzałych i najważniejszych swoich kompozycji, co było dla mnie motywacją artystyczną do jej nagrania.

Szczególną rolę w dorobku kompozytorskim Leopolda Godowskiego odgrywały transkrypcje utworów fortepianowych, parafrazy, aranżacje, m.in. Jana Sebastiana Bacha, Camille’a Saint-Saënsa, Johanna Straussa syna i Fryderyka Chopina (wybrane transkrypcje tych sławnych i znakomitych kompozytorów są również na mojej płycie). Godowski przede wszystkim zasłynął z transkrypcji *Etiud* Fryderyka Chopina, na podstawie których skomponował *53 Studia*. *Studia Chopin/Godowski* mają nie tylko walory artystyczne, ale także pozwalają rozwinąć i pogłębić technikę pianistyczną.

Warto podkreślić cechy tych kompozycji, które decydują o jakości wkładu kompozytorskiego Leopolda Godowskiego. Chciałbym zwrócić uwagę na jego indywidualizm twórczy, nowatorstwo i wartości artystyczne utworów. Kompozycje oparte są na różnorodnych nowatorskich technikach gry, nowych skalach, zawierają

bogata i gęsta treść polifoniczną, kontrapunkcyjne złożoności, wielotematyczne motywy i skomplikowany tekst. Spotykamy tu utwory o różnym charakterze: swobodnym, tanecznym, lirycznym, dramatycznym i kontemplacyjnym, poszerzające możliwości barwy dźwięku. W kompozycjach widać wpływy różnych stylów muzyki: barokowej, romantycznej, neoromantycznej, ekspresjonistycznej, impresjonistycznej.

Leopold Godowski stosuje różne techniki gry, które są dość skomplikowane, co sprawia, że wykonawstwo jego utworów cechuje wysoki stopień trudności technicznej. Dla osiągnięcia technicznego wirtuozostwa i biegłości palców kompozytor wprowadził zasadę ekonomii ruchu, relaksacji, aktywności ramienia i ciężaru ręki, które zapewniają, według Godowskiego, naturalność w grze na fortepianie i coraz większą perfekcję. Warto podkreślić, że Godowski nie utożsamiał techniki gry na fortepianie tylko z wirtuozerią i mechaniką, lecz rozszerzył ją o takie ważne aspekty, jak interpretacja oraz emocje i artyzm. Te wszystkie elementy techniki starałem się uwzględnić w nagranych przeze mnie utworach.

Godowski rozwinął także sztukę pedalizacji, którą należy uznać za ważny element techniki gry. W swoich kompozycjach dokładnie oznaczał użycie pedału, które powinno mieć charakter artystyczny. Wpływ może tu mieć także intencja wykonawcza i wyobraźnia artysty.

Ważna jest także technika frazowania, którą Godowski uznał za wielką sztukę. Jego zdaniem, należy uwzględniać intencje kompozytora i zbytnio nie ingerować w oryginalny tekst nutowy, który charakteryzuje styl epoki, w jakim powstała dana kompozycja.

Należy zgodzić się z poglądem Godowskiego, iż w interpretacji utworów ważna jest kolorystyka gry, dynamika i agogika, zróżnicowana technika dotyku klawiatury, zgodnie z wyobraźnią pianisty. Uważam także, że bez emocjonalności i indywidualności gra będzie tracić wyraz artystyczny.

Szczególny wkład Godowskiego do sztuki muzycznej polega na rozwoju techniki gry na lewą rękę. Został nazwany „Apostolem lewej ręki”, zarówno ze względu na liczne kompozycje, jak i jego wykonawstwo. Kompozycje Godowskiego ukazują wielkie możliwości mechaniczne, techniczne i artystyczne jednej ręki. Z 53 *Studiów* Godowskiego aż 22 *Studia* są napisane na lewą rękę. Należy zaliczyć tu

także inne utwory, m.in. nagrań na płycie *Elegię h-moll*. Bardzo dużą rolę w grze lewą ręką ma właściwe użycie prawego pedału, które zapewnia legato w wielu głosach, stwarza zjawiskową barwę dźwięku i atmosferę w utworze.

Leopold Godowski uważany jest za znakomitego pianistę swoich czasów. Wykonywany przez niego repertuar był ogromny. Świadczą o tym zachowane programy koncertowe z utworami sławnych kompozytorów, których wykonywał 16-20 w sezonie koncertowym. Wielogodzinne ćwiczenia sprawiły, że jego małe ręce były bardzo elastyczne. Godowski osiągnął wspaniałą biegłość techniczną, a jego gra była naturalnie piękna, pełna ekspresji pianistycznej. Doceniali ją znani pianiści m.in. J. Hofmann, T. Leszetycki, F. Busoni, S. Rachmaninow, koneserzy muzyki, niektórzy krytycy i zawsze żywo reagująca publiczność. Szkoda, że zachowane nagrania nie dają pełnej możliwości oceny talentu wykonawczego i artystycznej kreacji Godowskiego, z uwagi na niedoskonałą (jak twierdził sam mistrz prymitywną) technikę nagrań. Tym niemniej słychać ich różnorodny charakter, ekspresyjny i wirtuozowski.

Ciekawym aspektem działalności Godowskiego jest jego nowatorskie podejście do nauki gry na fortepianie. Nie stosował on typowych, dominujących w jego czasach, metod nauczania. Jego *Studia* i *Miniatury* uznano za „złoty standard do nauki techniki gry na fortepianie”. Dla każdego ucznia dobierał indywidualny sposób rozwiązywania problemów technicznych. Polecał grać gamy odkryte w muzycznych kompozycjach, aby osiągnąć wirtuozowską technikę, precyzję i całkowitą swobodę. Organizował klasy mistrzowskie, w których każdy uczeń grał inne dzieło, stąd słuchający mogli poznać szeroką literaturę muzyczną. Jego uczniowie wspominali o wielkim szacunku dla Godowskiego, jego artyzmu, emocji i duchowości.

Godowski napisał serię artykułów dotyczących postępu w edukacji muzycznej, które przyniosły mu wielką sławę. Podobnie jak Godowski, przywiązuję istotną wagę do przemyślanej edukacji pianistycznej. Studentom chcę przekazać własne doświadczenie i wiedzę o tym, w jaki sposób grać i interpretować utwór, aby uzyskać własną satysfakcję, a w szczególności aplauz i uznanie publiczności. Podobnie jak dla Godowskiego, ważne jest w moim przekonaniu dokładne odczytywanie partytury,

biegłość techniczna, kreatywność, frazowanie i logiczna interpretacja utworu, ukazanie własnej osobowości, artyzmu i emocjonalności.

W opisie mojego dzieła naukowo badawczego przedstawiłem główne aspekty twórczości fortepianowej Godowskiego, decydujące o jego ważnym miejscu w sztuce muzycznej. Życiorys tego kompozytora i znaczenie kwestii wykonawczych i technicznych jego kompozycji wraz z analizą wybranych dzieł ukazane są w szerszym zakresie w monografii. Myślę, że każdy pianista zainspirowany nagraniami utworów L. Godowskiego na mojej płycie, który chciałby je włączyć do swojego repertuaru, powinien poznać treść tej książki. Powinna ona również być przydatna w procesie kształcenia studentów, zwłaszcza ze względu na jej walory dydaktyczne dotyczące doskonalenia techniki gry na fortepianie.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych (artystycznych).

Działalność artystyczna, koncerty i recitale

Naukę gry na fortepianie rozpocząłem w wieku 7 lat w Państwowej Podstawowej Szkole Muzycznej I stopnia w Łodzi, pod kierunkiem mgr Barbary Ligęzy. Z entuzjazmem stopniowo poznawałem różne utwory, style w muzyce, sposoby wykonawstwa, marzyłem o występach i graniu coraz bardziej skomplikowanych kompozycji. W latach szkolnych uczestniczyłem w wielu konkursach zdobywając liczne nagrody. Uzyskałem m.in.: I nagrodę na Ogólnopolskich Przesłuchaniach Uczniów Szkół Muzycznych I stopnia w Warszawie (1993), II nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Szafarni (1994). Dzięki temu zostałem stypendystą Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci, a także zostałem zaproszony na Festiwal Chopinowski w Nohant we Francji, wziąłem udział w występach w Żelazowej Woli, na Zamku Królewskim w Warszawie, na Festiwalu Chopinowskim w Antoninie, w „Tygodniu Talentów” w Tarnowie, a z orkiestrą szkolną Państwowego Liceum Muzycznego im. H. Wieniawskiego pod dyr. R. Osmolińskiego występowałem jako solista w Oldenburgu, Chicago i Meksyku.

W 1994 roku rozpocząłem naukę w Państwowym Liceum Muzycznym im. H. Wieniawskiego w Łodzi w klasie fortepianu prof. Anny Wesołowskiej-Firlej, które ukończyłem z wyróżnieniem w 2000 roku. W okresie liceum brałem także

z powodzeniem udział w Konkursach pianistycznych solowych, kameralnych i koncertach; m.in. zdobyłem II nagrodę i nagrodę specjalną na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Koszycach na Słowacji (1995), III nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Francuskiej w Łodzi, kategoria duet (1999).

W 2000 roku rozpocząłem studia na Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi w klasie fortepianu prof. Anny Wesołowskiej-Firlej.

Dzięki Pani Profesor i jej wielkiemu doświadczeniu mogłem rozwijać i pogłębiać moje zainteresowania i umiejętności pianistyczne przez okres nauki w liceum, lata studiów aż do chwili obecnej. Jej głęboka muzyczna wiedza, wielka kultura osobista i wspaniała działalność koncertowa były dla mnie znakomitym przykładem, aby doskonalić swój szeroko rozumiany warsztat pianistyczny, pod względem technicznym, stylistycznym i interpretacyjnym, zachowując swoją osobowość, własną wrażliwość muzyczną i emocjonalność.

W czasie studiów (2000-2005) brałem udział w kilku konkursach pianistycznych i kameralnych, zdobywając następujące nagrody:

- II nagroda dla Kwintetu Fortepianowego w XIV Międzynarodowym Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Kameralnej im. Kiejstuta Bacewicza, Łódź 2001,
- Nagroda „Grindea Award dla najbardziej obiecującego młodego muzyka”, Londyn 2001,
- IV Nagroda na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Londynie, 2003 r.,
- I Nagroda i Nagroda Specjalna na Międzynarodowym Międzyuczelnianym Konkursie Kameralnym im. Kiejstuta Bacewicza, w kategorii trio, Łódź 2004.

W roku akademickim 2003/2004 uzyskałem stypendium w ramach programu Socrates-Erasmus na studia w Royal Welsh College of Music and Drama w Cardiff, w Wielkiej Brytanii, gdzie studiowałem Fortepian pod kierunkiem dra Michaela Schreidera. Studia te, dość intensywne pod względem opracowywanych utworów i recitali, umożliwiły wzbogacenie mojego repertuaru, poznanie nieraz nieco innych interpretacji utworów, a także ocenić swoje możliwości pianistyczne w grupie studentów z różnych krajów. W 2004 roku zostałem zwycięzcą w konkursie Concerto

Trials Finals w Cardiff. Nagrodą było wykonanie przeze mnie w Filharmonii St. David's Hall w Cardiff *Koncertu Fortepianowego nr 1 Es-dur* F. Liszta z Orkiestrą Symfoniczną pod dykcją Howarda Williamsa. W Wielkiej Brytanii grałem także recitale fortepianowe, m.in. w St. Martin in-the-Fields w Londynie.

W okresie studiów otrzymałem stypendium Ministra Kultury i Sztuki na lata 2003-2004, które umożliwiło mi później zrealizowanie projektu artystycznego i badawczego związanego z Ferruccio Busonim.

Dyplom z wyróżnieniem na koniec moich studiów został nagrodzony udziałem w Koncercie Dyplomantów w Filharmonii im. Artura Rubinsteina w Łodzi w 2005 r. Z orkiestrą Filharmonii Łódzkiej zagrałem *Koncert nr 1 Es-dur* F. Liszta.

W dniu 6 czerwca 2005 roku uzyskałem tytuł magistra sztuki na podstawie pracy: „Pedalizacja w wybranych utworach fortepianowych Ludwiga van Beethovena”, napisaną pod kierunkiem prof. Anny Wesołowskiej-Firlej. Wiedza zdobyta w trakcie pisania tej pracy pozwoliła szerzej poznać działalność kompozytorską L. van Beethovena, ale także zrozumieć znaczenie sztuki pedalizacji, co było cenne dla realizacji dalszej mojej działalności naukowo-badawczej i artystycznej.

W roku 2005 otrzymałem dyplom ukończenia Międzywydziałowego Studium Pedagogicznego na macierzystej Uczelni, obejmującego przygotowanie pedagogiczne w zakresie nauczania gry na fortepianie, bardzo przydatnego w mojej działalności pedagogicznej.

Rozwój artystyczny umożliwiły mi także kursy pianistyczne, w których brałem aktywny udział, występując także na koncertach. Były one prowadzone w Polsce i za granicą, m.in. w Wiedniu, Nohant, Stuttgarcie, Weimarze i Londynie, przez takich artystów, jak: Halina Czerny-Stefańska, Dominique Merlet, Adam Wibrowski, Alicja Paleta-Bugaj, Cyprien Katsaris, Jeffrey Swann, Konstantin Scherbakov, Irina Ossipova, Artur Pizarro, Christopher Elton, Klaus Hellwig.

W okresie 1.10.2005 – 30.09.2013 pracowałem na stanowisku asystenta w klasie fortepianu prof. Anny Wesołowskiej-Firlej na Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, gdzie prowadziłem zajęcia z fortepianu samodzielne, ale także pod kierunkiem Pani Profesor. Uczestniczyłem także jako akompaniator w klasach

skrzypiec prof. Michała Grabarczyka, dr Ludwiki Mai Tomaszewskiej i w klasie wiolonczeli dr hab. Dominika Połńskiego. Dzięki temu rozszerzyłem swój solowy repertuar na fortepian o literaturę muzyczną skrzypiec i wiolonczel. Znalazło to odzwierciedlenie w mojej działalności artystycznej. W latach 2006-2010 chciałem wyróżnić takie recitale fortepianowe i kameralne, jak: w Żelazowej Woli recital Chopinowski z cyklu „Prezentacje Muzyczne” (11-15.07.2006 r.), recital Ars Cameralis w Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina w duecie ze skrzypaczką Ludwiką Mają Tomaszewską-Klimek (2007), i kolejne w tym duecie w Filharmonii Narodowej w Sofii, Bułgaria (2007), w willi Atma w Zakopanem w ramach koncertu Noc w Muzeum (2009), recital na Festiwalu „Primavera in Musica” w Cerea, we Włoszech (2010) oraz w Sali Bösendorfer w Wiedniu (2009).

W utworzonym w 2005 roku duecie Duo Subito, ze skrzypaczką Ludwiką Mają Tomaszewską otrzymaliśmy następujące nagrody na kameralnych konkursach międzynarodowych:

- V nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kameralnym w Val Tidone we Włoszech (2007),
- II nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej „Torneo Internationale di Musica” w Weronie we Włoszech (2008),
- Nagrodę Specjalną Fundacji Perrenoud na XVII Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Wiedniu (2009).

Ponadto w duecie fortepianowym z pianistą Kamilem Klimkiem uzyskałem Wyróżnienie na XVII Międzynarodowym Konkursie Kameralnym im. K. Bacewicza w Łodzi (2010).

Byłem pianistą konkursowym na II Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym, na Dworze Artusa w Toruniu (2010). Otrzymałem także wyróżnienie za akompaniament na Ogólnopolskim Forum Młodych Instrumentalistów w Rybniku (2012) oraz Wyróżnienie za Akompaniament na I Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym „Młody Wirtuoz” w Krakowie (2013).

Chciałem także wyróżnić swój udział w koncercie: La musica da camera, Sinfonietta Cracovia, w Auli Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego

w Krakowie w 2010 r., w czasie którego wykonałem ze znakomitym wiolonczelistą Dominikiem Połońskim *Sonatę wiolonczelową „Pianocello”* kompozytorki Olgi Hans, a także utwory F. Chopina na fortepian i wiolonczelę oraz *Trio g-moll op. 8* z Robertem Kabarą (skrzypce) i Zuzanną Szambelan (wiolonczela).

Koncertowałem także jako solista w kraju i za granicą, m.in. w Columbus w USA (2007), w koncercie z cyklu Łódzcy pianiści w hołdzie Arturowi Rubinsteinowi, zorganizowanym przez Międzynarodową Fundację Muzyczną im. A. Rubinsteina w Łodzi (2009), w ramach koncertu z okazji Ogólnopolskiego Sympozjum Naukowego Olivier Messiaen „W kręgu idei artystycznych i filozoficznych”, gdzie wykonałem wybrane *Preludia fortepianowe* O. Messiaena.

W 2009 r., na zaproszenie Ambasady Polskiej w Chile, po raz pierwszy odbyłem tournée z recitalami solowymi w miastach: La Serena w Salon de Conciertos, w Concepcion w Aula Magna i w Santiago de Chile w Conservatorio de Musica. Ponownie odwiedziłem z recitalami fortepianowymi Chile w 2011 i 2012 roku, grając recitale solowe w miastach Antofagasta, Iquique, Santiago de Chile oraz Punta Arenas. Recitale te stanowiły dla mnie wielkie doświadczenie pianistyczne.

W dniu 18 marca 2013 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Recepcja uniwersalności muzyki Jana Sebastiana Bacha w twórczości fortepianowej Ferruccia Busoniego na przykładzie *Fantazji Contrappuntistica*, *Fantazji według Jana Sebastiana Bacha* i *Chaconny d-moll*”, której promotorem była prof. Anna Wesołowska-Firlej, uzyskałem stopień doktora sztuki muzycznej na Wydziale Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi. Całość wraz z nagraniem dzieła muzycznego z wymienionymi w tytule pracy utworami F. Busoniego została bardzo pozytywnie oceniona przez recenzentów: prof. Alicję Paletę-Bugaj i prof. Grzegorza Kurzyńskiego. Cenne uwagi Recenzentów uwzględniłem w monografii naukowej pt. *Muzyka Jana Sebastiana Bacha w twórczości fortepianowej Ferruccia Busoniego*, wydanej przez Wydawnictwo Polihymnia w Lublinie w 2013 r., stron 174, ISBN 978-83-7847-129-5, recenzent wydawniczy dr hab. Jan Bokszczanin. Natomiast w sierpniu 2014 r. ukazała się moja płyta solowa CD „Bach Busoni”, nagrana w Sali Koncertowej Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego S1 w Warszawie, wydana przez Wydawnictwo DUX w Warszawie.

Ferruccio Busoni (1866-1924) uważany jest za jednego z bardziej oryginalnych kompozytorów oraz wybitnych pianistów i naukowców. Można go zaliczyć do wielkich interpretatorów muzyki Jana Sebastiana Bacha. Sam jestem entuzjastą muzyki Bacha, którą zawsze podziwiałem. Wykonywałem utwory Bacha już w szkole muzycznej I i II stopnia oraz na studiach. Byłem zainteresowany analizą kompozycji J. S. Bacha w twórczości Busoniego, a przede wszystkim odkryciem przez niego elementów uniwersalnych, które Busoni starał się włączyć do swojej muzyki, stosując również nowe idee i pomysły. Dużo zawdzięczam Pani prof. Annie Wesołowskiej-Firlej, która zainspirowała mnie do włączenia *transkrypcji Chaconny d-moll z Partity II na skrzypce solo* Jana Sebastiana Bacha do mojego repertuaru. Moje wykonania *Chaconny* na recitalach spotykały się z aplauzem słuchaczy. Wywołało to naturalną potrzebę poznania i zrozumienia innych kompozycji F. Busoniego i ich wykorzystania we własnej działalności artystycznej, tym bardziej że trudności wykonawcze tych utworów są przyczyną dość rzadkiego ich wykonywania na estradach świata, a także brak jest opracowań poświęconych twórczości Busoniego w polskiej literaturze muzycznej. W monografii podjęta jest analiza wykonawcza i interpretacyjna utworów F. Busoniego w wersji fortepianowej oraz próba odpowiedzi na pytanie, które z uniwersalnych elementów muzyki Bacha zostały przyjęte przez Busoniego. W nagraniu płytowym ukazałem mistrzowskie połączenie stylu Bacha i Busoniego, a także zwróciłem uwagę na jego nowatorskie ujęcie.

Realizacja moich dokonań artystycznych i badawczo naukowych była możliwa dzięki otrzymanemu Stypendium Naukowemu dla „Wybitnych Młodych Naukowców” przyznanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na lata 2012-2014.

Po uzyskaniu stopnia doktora sztuki rozpocząłem pracę na stanowisku adiunkta w Katedrze Fortepianu w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi. Prowadziłem częściowo samodzielne zajęcia ze studentami fortepianu i częściowo dzieląc je z Panią prof. Anną Wesołowską-Firlej. Natomiast sam prowadziłem zajęcia fortepianu ze studentami na roku O, w tym ze studentami z Chin oraz na specjalności Muzyka Kościelna. Dzięki temu zdobywałem coraz większe doświadczenie w realizacji działalności pedagogicznej, które mogłem wykorzystać prowadząc zajęcia z fortepianu na kursach mistrzowskich. Kontynuowałem także akompaniament w klasie skrzypiec i wiolonczel.

Jeżeli chodzi o wydarzenia artystyczne to chciałbym podkreślić mój udział w słynnym, o randze międzynarodowej Festiwalu „Semanas Musicales” we Frutillar w Chile w 2013 roku, gdzie jako jedyny Polak zagrałem recital fortepianowy, zawierający w większości polską muzykę Fryderyka Chopina i Karola Szymanowskiego, która jest zawsze entuzjastycznie przyjmowana przez słuchaczy. Wystąpiłem także z recitalem w Conciertos de Verano w Pucon (Chile). Ponownie odwiedziłem Chile w 2014 roku grając dwa różne recitale w miastach Valdivia (w Teatro Municipal) oraz w Viña del Mar. Nagrania wybranych utworów i przeprowadzony ze mną wywiad na Festiwalu Semanas Musicales ukazał się w telewizji chilijskiej 30 kwietnia 2014 roku.

W ramach promocji płyty Bach Busoni w październiku 2014 roku zagrałem recital solowy pt. DUX brzmi w trzcinie w Warszawie z utworami Ferruccia Busoniego i jego transkrypcjami, a także w Sali Koncertowej Akademii Muzycznej w Łodzi. Ponadto przeprowadzony został ze mną wywiad wraz z nagraniami utworów z płyty Bach Busoni przedstawione w ramach audycji Płytomania w Polskim Radio 2 w listopadzie 2014 roku. Chciałbym także podkreślić wykonanie wielu recitali solowych granych w ramach Wieczorów Muzycznych na Politechnice w Łodzi, w Akademii Muzycznej w Łodzi, w Sali Lustrzanej Muzeum Historii Miasta Łodzi, w Pałacu Biedermanna w Łodzi. Ciekawym doświadczeniem dla mnie był recital fortepianowy, który towarzyszył otwarciu wystawy prac artysty Rafała Olbińskiego, znanego w świecie plakacisty, w galerii „Stara Kotłownia” w Olsztynie (2015). W latach 2014-2015 grałem także recitale kameralne z wiolonczelistką Agnieszką Kołodziej, a w ramach Sesji Artystyczno-Naukowej w AM w Łodzi pt. „Instrumenty smyczkowe w twórczości kameralnej Johannes Brahmsa” wykonywałem partię fortepianu w *kwartecie fortepianowym g-moll, op. 25* Johannes Brahmsa.

W ramach „Mistrzowskich Recitali Fortepianowych” zagrałem 11 grudnia 2015 roku recital fortepianowy w Sali Koncertowej Warmińsko-Mazurskiej Filharmonii im. F. Nowowiejskiego w Olsztynie, który zakończył się bisami i owacją na stojąco, dając mi poczucie wielkiego zadowolenia. Kolejne ważne dla mnie recitale w 2015 roku zagrałem w ramach cyklu koncertów Ośrodka Chopinowskiego w Szafarni oraz recital pt. „Bach Transkrypcje” w ramach 5 Festiwalu Cichej Muzyki w Towarzystwie Bachowskim w Toruniu, w Sali Mieszczkańskiej Ratusza Staromiejskiego. W roku

2014 otrzymałem nagrodę Polskiej Akademii Nauk, Oddział w Łodzi, za swoją działalność artystyczną i naukową.

W latach 2016-2017 kontynuowałem moją działalność artystyczną, solową i kameralną. Do głównych wydarzeń artystycznych zaliczam uczestnictwo w Wieczorze Chopinowskim na Okólniku, gdzie w Sali Koncertowej Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie zagrałem w dniu 16 sierpnia 2016 roku recital solowy z utworami Chopina i Chopina/Godowskiego. Grałem także recitale Chopinowskie dla studentów z różnych krajów świata w ramach International Summer School Uniwersytetu Łódzkiego w Pałacu Biedermanna w Łodzi oraz recitale na wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych.

Niezapomnianym dla mnie wydarzeniem było moje uczestnictwo, jako pianisty i członka zespołu kameralnego w projekcie artystycznym wiolonczelisty Dominika Połońskiego pt. „Odrodzenie-Droga Wyobraźni”, w ramach którego zaprezentowane zostały utwory świetnych łódzkich kompozytorów, m.in.: A. Zagajewskiego „*Chanson na wiolonczelę i fortepian*”, który był prawykonaniem światowym i utwór S. Kaczorowskiego „*Spojrzenie z oddali*”.

W 2017 roku ponownie zostałem zaproszony do Chile, gdzie zagrałem dwa recitale fortepianowe: w Palacio Rioja w Viña del Mar dla Corporacion Cultural de Viña del Mar oraz w Chillan, w ramach koncertu „Musica y Conversatorio en torno a Claudio Arrau”, miejscu urodzin i młodości sławnego pianisty Claudio Arrau. Moja międzynarodowa działalność artystyczna będzie kontynuowana, ponieważ ponownie zostałem zaproszony do zagrania recitali w Chile w 2019 roku. Niezapomniany i pełen wrażeń był także dla mnie Koncert Poetycko – Muzyczny pt. „Koncert u Jezuitów” w Kościele Parafialnym w Łodzi, gdzie grałem solowe utwory Bacha, Chopina, Godowskiego, a także kameralne ze śpiewaczką Moniką Hladiková (mezzosopran) oraz akompaniowałem wykonaniu *Pieśni „Droga Krzyżowa”*, recytowanych przez poetę Witolda Smętkiewicza.

Moja działalność obejmuje także wykłady, kursy muzyczne i recitale w Państwowych Szkołach Muzycznych I i II stopnia. Ostatnio te formy działalności miały miejsce w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia w Olsztynie, wcześniej zaś w Chillan (Chile) i Columbus (Ohio), a także w Szkołach w Sieradzu, Zduńskiej Woli i Pabianicach.

Działalność dydaktyczna

Dydaktykę traktuję jako bardzo ważną i odpowiedzialną działalność. Podczas zajęć indywidualnych ze studentami Katedry Fortepianu mam okazję bliżej poznać moich studentów i pomóc im w rozwiązywaniu problemów wykonawczych i interpretacyjnych, na jakie napotykają przy opracowywaniu utworów. Staram się poznać indywidualne możliwości studentów, aby wybrać najlepszy sposób ich nauczania i pomóc im w kreacji utworów i kształtowaniu ich osobowości artystycznej.

Wypracowane przeze mnie metody nauczania wykorzystałem na zagranicznych i krajowych kursach muzycznych. Po raz pierwszy prowadziłem kurs mistrzowski w College of Fine Arts w Columbus, Ohio w Stanach Zjednoczonych w 2007 roku, a następnie w Conservatorio de Musica w Santiago de Chile w 2011 r., a ostatnio w Szkole Muzycznej w Chillan w 2017 r. Nowym doświadczeniem pedagogicznym były dla mnie wspólne zajęcia ze studentami prowadzone w ramach corocznych kursów mistrzowskich na Międzynarodowych Warsztatach Muzyki Kameralnej w Puławach w latach 2012-2016, a następnie w ramach Międzynarodowego Kursu Mistrzowskiego w Nałęczowie w 2017 r. Byłem tam pianistą i akompaniatorem dla studentów wiolonczeli, których pedagogiem był dr hab. Dominik Połoński. Wspólna kreacja utworów wraz z ukazaniem ich głębi artystycznej pozwala doskonalić mój warsztat pedagogiczny i artystyczny.

W dniach 5-9 lipca 2017 roku w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi prowadziłem zajęcia z fortepianu w ramach kursów mistrzowskich Letniej Akademii Muzyki. W grudniu 2017 roku zostałem zaproszony do Państwowej Szkoły Muzycznej im. F. Chopina, I i II stopnia, w Olsztynie, gdzie wygłosiłem wykład dla pedagogów i uczniów pt. „Techniczne i interpretacyjne aspekty wykonawstwa w grze na fortepianie”. Poprowadziłem również kurs mistrzowski, w którym brali udział uczniowie klas fortepianu. Było to cenne dla mnie doświadczenie pedagogiczne; odczuwałem dużą satysfakcję widząc zainteresowanie i zaangażowanie uczniów w jak najlepsze pod względem artystycznym wykonywanie przygotowanych utworów.

Chciałbym podkreślić także pełnione przeze mnie funkcje promotora pisemnych prac licencjackich o różnej tematyce, dotyczącej zwłaszcza kwestii wykonawczych w analizowanych utworach. Omawiałem także z każdym studentem strukturę i cel pracy, pomagałem w wyborze tematu i odpowiedniej literatury. Wśród wielu

licencjatów byli także studenci z Chin. Prace licencjackie zostały bardzo dobrze ocenione. W 2018 roku zostałem powołany przez Radę Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu na promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej mgr Xi Zhang, która piszę pracę pt. „Rozwój elementów techniki pianistycznej i środków wyrazowych na przykładzie wielkich romantycznych sonat fortepianowych – *Sonaty f-moll* Johannes Brahmsa oraz *Sonaty h-moll* Franciszka Liszta – podobieństwa, różnice i ich wpływ na współczesną muzykę fortepianową”. Głównym promotorem tej pracy jest profesor Anna Wesołowska-Firlej. Uzyskanie tej funkcji stanowi dla mnie duże wyróżnienie i ważne doświadczenie w pracy pedagogicznej.

Nagrody i wyróżnienia

Po uzyskaniu stopnia doktora sztuki muzycznej otrzymałem następujące nagrody:

- Dyplom uznania za wyróżniający akompaniament na Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym „Młody Wirtuoz” w Krakowie, 12-14.04.2013
- Nagrodę Rektora III stopnia za działalność artystyczną i naukową na rzecz rozwoju potencjału naukowego Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, z okazji Dnia Edukacji Narodowej, Łódź 14.10.2014
- Nagrodę za wybitne osiągnięcia przyczyniające się do rozwoju nauki dla młodych uczonych pracujących na terenie województwa łódzkiego przyznaną w dziedzinie sztuki przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Łódź 16.06.2014

Jako nagrodę traktuję także otrzymane Stypendium Naukowe Dla Wybitnych Młodych Naukowców, przyznane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na lata 2012-2014, które umożliwiło mi zrealizować mój projekt badawczo-naukowy i artystyczny związany z napisaniem monografii i nagraniem solowej płyty CD poświęconych twórczości kompozytorskiej Leopolda Godowskiego.

W moim życiu artystycznym cenne są wszystkie wcześniej otrzymane stypendia i nagrody oraz wyróżnienia otrzymane na konkursach solowych i kameralnych, krajowych i międzynarodowych, o których pisałem w autoreferacie.

Działalność organizacyjna i pełnione funkcje

W mojej działalności organizacyjnej chciałbym wyróżnić prace związane z przygotowaniem konkursów pianistycznych, które odbywały się na Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi. W czasie konkursów pełniłem następujące funkcje:

- Sekretarza Konkursu i Sekretarza Jury na I Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym „Wykonawstwo bez limitu”, który odbył się 12-20.10.2013,
- Członka Jury Konkursu Miniatury Fortepianowe, kwiecień 2014,
- Sekretarza Jury Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. W. Kędry dla Szkół Muzycznych II stopnia, 10-11.05.2016,
- Sekretarza Jury Konkursu o Stypendium Fundacji Yamaha, 13.02.2017,
- Sekretarza Jury Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. W. Kędry dla Szkół Muzycznych II stopnia, 19-21.05.2018.

W dniach 5-9.07.2017 r. pełniłem funkcję koordynatora działań w czasie „Letniej Akademii Muzycznej” w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi.

W roku 2014 zostałem członkiem Komitetu Redakcyjnego w powstałym czasopiśmie o profilu naukowo-artystycznym, półroczniku, pt. „Notes Muzyczny” Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu, który od 2017 roku umieszczony jest w amerykańskiej bazie naukowej EBSCO. Do chwili obecnej opracowuję publikowaną w magazynie sekcję „Wybrane Wydarzenia Artystyczne i Naukowe” z informacjami na temat wydarzeń organizowanych na Wydziale. Napisałem także artykuł o I Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym „Wykonawstwo bez limitu”, który ukazał się w Notesie Muzycznym nr 1 w 2014 roku.

W dniu 31.01.2017 roku zostałem powołany przez Rektora Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi na Członka Rady Bibliotecznej w kadencji 2016-2020.

Do moich działań organizacyjnych zaliczam funkcję Sekretarza Komisji Rekrutacyjnej na Wydziale Fortepianu, Organów, Klawesynu, Instrumentów Dawnych i Jazzu, którą pełniłem w latach 2015-2018.

Od roku akademickiego 2014/2015 do chwili obecnej pełnię funkcję Opiekuna Koła Pianistów Akademii Muzycznej w Łodzi. Współpracuję ściśle z Przewodniczącą, Sekretarzem i Członkami Koła Pianistów, pomagając studentom w promocji i realizacji ich zamierzeń artystycznych, w organizacji koncertów, słuchaniu nagrań znakomitych pianistów, a ostatnio w realizacji programu Koncertowej Wymiany Pianistów Kół Naukowych Polskich Uczelni Muzycznych pt. Fortepianowe Mozaiki. Rozwijająca się działalność Koła Pianistów jest dla mnie szczególnie wartościowa i zaliczam ją także do cennych doświadczeń pedagogicznych.

Plany na przyszłość

W najbliższym czasie rozpoczyna się dla mnie okres promocji płyty CD z utworami Godowskiego w formie koncertów w kraju i za granicą. Ponownie jestem zaproszony na koncerty z moimi recitalami fortepianowymi do Chile w roku 2019. Poproszony już zostałem o wywiady radiowe w związku z wydaniem płyty. Przy okazji będę także przedstawiać moją książkę „Leopold Godowski i jego wkład w rozwój pianistyki przełomu XIX i XX wieku”, gdyż uważam, że każdy, kto chce grać utwory Godowskiego powinien poznać treść tej książki. Ma ona znaczenie nie tylko naukowe, ale także artystyczne i dydaktyczne. Chciałbym także nagrać kolejną płytę CD z wybranymi utworami polskich kompozytorów. Będę kontynuować pracę pedagogiczną w nauce gry na fortepianie, a także prowadzić kursy mistrzowskie, aby wspierać młodych pianistów w rozwoju ich osobowości artystycznej i pianistyki.

Lukasz Kwiatkowski